

چگونه فیلمی را نقد کنیم؟

نوشته‌ی فیلیپ سی. کانگتون

ترجمه‌ی نادیا زکالوند

قبل از آن که به نحوه‌ی نقد فیلم بپردازم باید بگویم که من به‌طور معمول فیلم‌هایی را نقد می‌کنم که ابتدا روی پرده‌ی سینما به نمایش درآمده باشند و مدت زمان فیلم کمتر از ۶۷ دقیقه نباشد، مگر این که به سال‌های قبل از ۱۹۱۰ متعلق باشد؛ دست کم زمان فیلم‌های آن دوره ۲۲ دقیقه بوده است. برای فیلم‌هایی که ویژه‌ی تلویزیون ساخته شده‌اند یا مستقیماً به ویدیو کلوب‌ها می‌روند وقت صرف نمی‌کنم. اگر روزی برسد که سینما به‌طور کل حذف شود و تلویزیون جای آن را بگیرد به فکر تغییر روشم خواهم افتاد.

۲- دوره‌ی صامت (۱۹۲۶ - ۱۹۱۱)

در این دوره با به کار بستن عمل تدوین روی فیلم‌ها، آن‌ها را با کیفیت بهتری می‌ساختند. فیلم‌ها کاملاً صامت نبودند و از اصوات - موسیقی - و جلوه‌های ویژه استفاده می‌شد اما دیالوگ تا دوره‌ی بعد وجود نداشت. شکل و شمایل طرح داستان نیز بسیار فرق کرد. این دوره با «چاپلین، چنی، گریفیث، مری پیکفورد و سیسیل دومیل» شناخته می‌شود. فیلم‌های این دوره درآمد بیشتری داشتند و کیفیت فیلم‌ها به موضوع مهمی تبدیل شد در ضمن گونه‌های مشخصی پا به عرصه‌ی وجود نهادند این فیلم‌ها را باید نسبت به دوره‌ی قبل با نگاه کمی منتقدانه‌تر نگریست اما باز هم نباید فراموش کنیم که این رسانه هم‌چنان کودک است.

۳- دوره‌ی قبل از جنگ جهانی دوم (۱۹۴۰ - ۱۹۳۷)

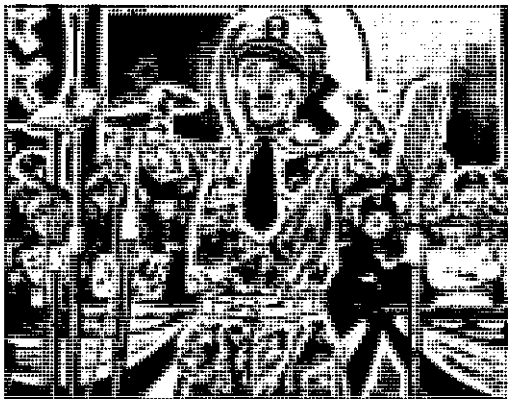
بسیاری از مردم ترجیح می‌دهند نام این دوره را دوره‌ی «پرحرفی» بنامند. این دوره با اکران اولین فیلم ناطق به نام «خواننده‌ی جاز» در سال ۱۹۳۷ آغاز شد. زیرگونه‌های مشخصی هم به وجود آمدند. فیلم رنگی در دهه‌ی ۳۰ پدیدار شد. شروع ساخت اولین پویانمایی‌ها نیز در این دوره بود. پخش برنامه‌های بعدازظهر در سینماها رایج شد. سینماها رشد زیادی داشتند. سیستم ستاره‌سازی^۲ باب و نمایش‌های کم‌دی و خنده‌دار سبک بسیار رایج شد. از بازیگران معروف این دوره می‌توان به «گیبیل، کاپرا، فورد» و از همه مهم‌تر «لورل و هاردی» که به سلاطین دوره‌ی خود تبدیل شدند اشاره کرد. جایزه‌ی اسکار در این دوره متولد شد. فیلم‌های این دوره، به زمان نوجوانی خود رسیده و در مسیر بلوغ قرار دارند. شیوه‌های خاص فیلمسازی هنوز در دوره‌ی مقدماتی خود است اما می‌تواند حیرت سینما روها را برانگیزد.

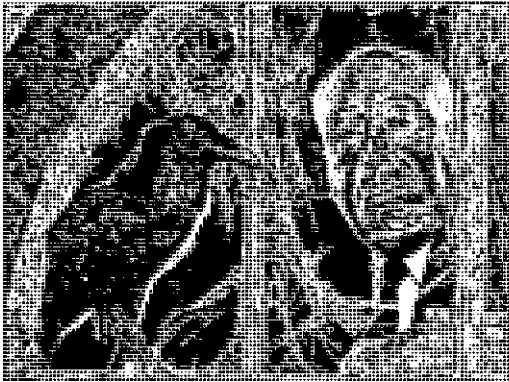
زمان ساخت فیلم

دانستن این که یک فیلم در چه زمانی ساخته شده بسیار مهم است. وقتی قصد نقد فیلمی را داریم باید بدانیم که آن فیلم در چه سالی ساخته شده است، زیرا در هر دوره فن‌آوری‌های خاصی در دسترس است که با کمک آن فن‌آوری‌ها فیلمی تولید می‌شود. اکثر مردم از فیلم‌های دهه‌های ۸۰ و ۹۰ بیش از فیلم‌های دهه‌های ۳۰ و ۴۰ رضایت دارند. فیلم‌های دهه‌های ۴۰ و ۵۰ بیش‌تر به هوش، استعداد و فیلمنامه متکی بودند، در حالی که فیلم‌های دهه‌های ۸۰ و ۹۰ به بودجه‌های کلان، هیجان و جلوه‌های ویژه متکی‌اند. حتی امروزه روش فیلم نگاه کردن ما عوض شده است. اکثر فیلم‌ها را به صورت ویدیوی خانگی تماشا می‌کنیم. دیگر خبری از سینماهای درایو - این^۱ نیست و سینما به شکل سابق وجود ندارد. در طول یک دوره ممکن است یک گونه روی فیلم‌ها تأثیر غالبی داشته باشد و در آن دوره اکثر فیلم‌ها با ویژگی‌های آن گونه‌ی خاص ساخته شوند و سپس بعد از مدتی آن گونه تأثیر خود را از دست داده و بتدریج محو شود که البته این مسئله باعث خوشحالی عده‌ی بسیاری می‌شود، زیرا معمولاً تعدادی از فیلم‌های اکران شده از آن گونه‌ی خاص دیگر طراوت فیلم‌های اولیه را ندارند و معمولاً بد ساخته می‌شوند. آن چه اتفاق می‌افتد این است که آن گونه به خواب رفته و ۱۰ یا ۱۵ سال بعد با کیفیتی خوب مجدداً ظاهر می‌شود.

۱- دوره‌ی پیشگامان (۱۹۱۰ - ۱۸۹۵)

دوره‌یی که فیلمسازی آغاز شد؛ اولین فیلمبرداری، اولین بازیگر، اولین نوارهای فیلم و غیره روش‌های ساخت فیلم کاملاً جدید بودند. البته تمامی فیلم‌ها صامت و اکثر آن‌ها مستند و اخبار و گزارش‌های مربوط به نمایش‌های روی صحنه بودند. اولین فیلم‌های روایتی، اوایل سال ۱۹۰۵ با فیلم «سفر به ماه» اثر «ژرژ مگیس» ساخته شدند. این فیلم که اولین فیلم علمی - تخیلی نیز محسوب می‌شود، ۱۴ دقیقه بیشتر نبود. از افراد مشهور این دوره می‌توان به «ادیسون، لومیرها و مگیس» اشاره کرد. وقتی فیلم‌های این دوره را می‌بینید باید به این امر توجه کنید که این فیلم‌ها مربوط به اولین فیلم‌های یک رسانه‌ی جدید بوده‌اند و آن‌ها را احماقانه به حساب نیاورید. این فیلم‌ها ممکن است ابتدایی باشند، اما یادتان

۴- دوره‌ی طلایی فیلم (۱۹۵۴ - ۱۹۶۱)

جنگ جهانی دوم تغییرات زیادی در فیلمسازی به وجود آورد. فیلمهای کمندی در زمان جنگ و پس از آن رشد بسیاری داشتند. فیلمهای موزیکال در رأس فیلمها قرار گرفتند. فیلمهای ترسناک محبوب شدند اما باز هم به خاطر هزینههای تولید، از جلوههای ویژه استفاده‌ی بسیار کمی می‌شد. گونه‌ی فیلم گانگستری ایجاد شد. زیرگونههای کارآگاهی و معمایی و خشن متولد شدند. فیلمهای علمی-تخیلی از سال ۱۹۵۰ پا به عرصه‌ی وجود گذاشتند. «بوت و کاستلو، گرانت، بوگارت، هپبورن، استوارت و راجرز» از بازیگران بنام این دوره هستند هنگام قضاوت در مورد فیلمهای این دوره می‌توانید به مقدار بودجه و خوب یا بد بودن فیلم اشاره کنید.

۵- دوره‌ی انتقال (۱۹۶۶ - ۱۹۵۵)

من این دوره را «انتقال» می‌نامم، زیرا در این زمان فیلمها واقعاً به بلوغ رسیدند. سینمای هنری نوین و غیرسستی پدیدار شد. سد هالیوود فرو ریخت و فیلمهای کشورهای دیگر اجازه‌ی ورود به ایالات متحده را یافتند. فیلمهای خشن و گاه شمشزک‌کننده بیش از پیش محبوب شدند. استودیوهای مهم تا حدی اعمال قدرت می‌کردند. صنعت فیلم در این دوره با دشمنی به نام تلویزیون روبه‌رو شد. بنابراین دوباره کیفیت فیلمها مد نظر قرار گرفت. مسایل اجتماعی بیش‌تری در فیلمها مطرح می‌شد. اکثر فیلمها رنگی بودند و تعداد فیلمهای سیاه و سفید به کمترین مقدار رسید. «هیچکاک، کرتیس، مونرو، باردوت و تیلر» افراد نامی این دوراند. جنگ سرد شروع و لیست سیاه در هالیوود موجب بی‌نظمی شده بود. هنگام بررسی فیلمهای این دوره باید به این که فیلم از نوع هنری نوین یا صرفاً فیلمی معمولی بوده است توجه کرد. به کیفیت فیلم نیز توجه کنید اما در خصوص جلوههای ویژه سختگیری نکنید. طرح و پیوستگی داستان فیلمهای این دوره از اهمیت خاصی برخوردارند که باید به آنها توجه داشته باشید.

۶- دوره‌ی نقره‌ی (۱۹۶۷ - ۱۹۷۹)

این دوره طلوع فیلم مدرن است و با فیلمهای «فارغ‌التحصیل» اثر «مایک نیکولز» و «بانی و کلاید» اثر «آرتور پن» آغاز می‌شود اما مدت کوتاهی طول می‌کشد و تقریباً با پخش فیلمهای «جنگ ستارگان» و «پیش‌تازان فضا» به پایان می‌رسد. نامی‌های این دوره «کاپولا، هافمن، اسپیلبرگ و براندو» هستند. در این دوره فقط ۳ درصد از فیلمها سیاه و سفیدند. هالیوود دیگر یاد گرفته است چگونه فیلم بسازد تفاوت قابل توجهی می‌توانید بین فیلمهای کم و پرهزینه مشاهده کنید. هنگام نقد فیلمهای این دوره به این موضوع توجه کنید اما جنبه‌های دیگر فیلمها را هم مد نظر داشته باشید و فیلمی را صرفاً به خاطر کهنه‌زینه بودن بد تلقی نکنید.

۷- دوره‌ی نوین (۱۹۸۰ به بعد)

این دوره در واقع با فیلم «جنگ ستارگان» شروع می‌شود. جلوههای ویژه‌ی رایانه‌یی و فن‌آوری‌های جدید فیلمسازی پا به عرصه‌ی وجود گذاشتند. همچنین در این دوره رایانه، ویدیوی خانگی و تلویزیون کابلی معرفی شدند. فیلمهای پرفروشی که هزینه‌ی ساختشان دهها میلیون دلار بود پدیدار شد. در این دوره، فیلمسازی بیش از این‌که به طرح داستان یا

بازی تکیه داشته باشد به صرف بودجه‌های عظیم متکی است، اما هنوز هم می‌تواند ویژگی سرگرم‌کنندگی خود را حفظ کند از افراد مشهور این دوره می‌توان به «شوارتزینگر، برتون، زمریک، کاتری، اسپیلبرگ (باز هم!)» - اشاره کرد. ساخت فیلمهای کهنه‌زینه، هنوز هم ادامه دارد. مراقب باشید که هنگام نقد، این فیلمها را هم به دقت بررسی کنید.

گونه‌ی فیلم

هنگام نقد، درک گونه‌ی فیلم بسیار مهم است. اکثر مردم با شناخت گونه‌ی فیلمها، به تماشای فیلمی می‌نشینند یا از آن رویگردان‌اند. مهم‌ترین بخش هر فیلمی گونه‌ی آن است. گونه، خط داستان فیلم را مشخص می‌کند و ذهن تماشاگر را نسبت به این که الان چه چیزی را خواهد دید آماده می‌سازد. در واقع اولین بار مغلیس با ساخت فیلم سفر به ماه (علمی-تخیلی) مردم را نسبت به گونه‌ی فیلم آگاه ساخت. گونه‌های مختلف فیلم عبارت‌اند از:

مهیج، کمندی، درام، وحشت، دلهره‌آور و تعلیقی، ماجراجویی، جنایی، خانوادگی، موزیکال، جنگی، انیمیشن و کارتونی (پویانمایی)، مستند فانتزی، علمی-تخیلی و وسترن.

از دهه‌های پیش تا کنون گونه‌های مختلفی خلق شدند برخی از آنها به قدمت خود صنعت فیلمسازی‌اند و برخی بعدها به وجود آمدند. زیرگونه‌های متفاوتی از دل این گونه‌ها بیرون آمده که می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱- فیلمهای بزرگسالان که به روابط بین انسان‌ها و ارزش‌های آنها می‌پردازند و نیز فیلمهای عاطفی، اجتماعی، سیاسی و تاریخی که از زیرگونه‌های درام هستند.

۲- کنسرت، از زیرگونه‌های فیلم موزیکال است که در این نوع فیلمها یک گروه موسیقی برنامه‌ی کنسرت خود را به نمایش می‌گذارد.

۳- فیلمهای کارآگاهی، مرموز و حادثه‌یی از زیرگونه‌های دلهره‌آور و تعلیقی‌اند.

۴- ماقبل تاریخ، عصر اتم و آینده‌گرا از زیرگونه‌های علمی-تخیلی هستند.

۵- فیلمهای هولناک و سلاخی از زیرگونه‌های وحشت‌اند.

۶- بلایای طبیعی، جاسوسی و هنرهای رزمی از زیرگونه‌های مهیج‌اند.

۷- تعطیلات زیرگونه‌ی فیلمهای خانوادگی است.

۸- فیلمهای جادویی زیرگونه‌ی فیلمهای فانتزی‌اند.

۹- فیلمهای تبهکاری و پلیسی از زیرگونه‌های جنایی هستند.

۱۰- فیلم‌های کم‌دی سیاه که در مورد موضوعات جدی که مضمون طنز دارند صحبت می‌کنند و فیلم‌های سبک و خنده‌دار و نوع Stand-up که در این سبک، فردی روی صحنه می‌آید و لطایف مختلف از فرهنگ خود و ملتش تعریف می‌کند، از زیرگونه‌های کم‌دی محسوب می‌شوند.

۱۱- نوعی دیگر از فیلم وجود دارد که زیرگونه‌ی فیلم‌های وسترن است و به آن «مرزی» می‌گویند. این فیلم‌ها از مرز نشینان و مشکلاتشان می‌گویند. برخی از فیلم‌ها را نمی‌توان در گونه یا زیرگونه‌ی خاصی قرار داد و ترکیبی از چند گونه‌ی مختلف هستند که به آن‌ها فیلم‌های «ترکیبی» می‌گویند؛ مانند فیلم «بازگشت به آینده». این فیلم را مهیج و کم‌دی می‌دانند که ترکیبی از ماجراجویی، علمی - تخیلی، فانتزی و وسترن است.

بودجه‌ی فیلم

هنگام نقد یک فیلم باید بودجه‌ی استفاده‌شده در آن فیلم را مد نظر قرار دهید. بسیاری از شرکت‌ها، نسبت به شرکت‌های دیگر به آسانی بودجه‌ی فیلمسازی را افزایش نمی‌دهند. البته در برخی از کشورها، شرکت‌های فیلمسازی نمی‌توانند بودجه‌ی زیادی برای فیلمسازی در نظر بگیرند و بیش‌تر مردم، این دسته از فیلم‌ها را ریشخند کرده و از آن‌ها به عنوان فیلم بد یاد می‌کنند. از آن‌جایی که با پول می‌توان تسهیلات بهتری در اختیار گرفت، بنابراین فیلم‌های با بودجه‌ی زیاد می‌توانند توجه بسیاری از مردم را به خود جلب کنند. پس بعد از دیدن یک فیلم باید ابتدا بفهمید که بودجه‌ی آن چه قدر بوده و از این بودجه در تولید فیلم چگونه بهره برده شده و چه قدر موفق عمل کرده است. هر فیلم کم‌بودجه‌ی را نمی‌توان بد تلقی کرد.

طبقه‌بندی فیلم‌ها بر اساس بودجه‌های تخصص‌یافته^۳

- ۱- بودجه‌ی کلان: برای ساخت چنین فیلم‌هایی ۲۰ میلیون دلار به بالا هزینه شده است.
- ۲- پررونق: ۱ تا ۱۹ میلیون دلار
- ۳- مستقل: ۵۰۰ تا ۹۹۹ هزار دلار
- ۴- کم‌هزینه: ۵۰ تا ۴۹۹ هزار دلار
- ۵- برنامه‌ی پدیده‌ی ۹: کم‌تر از ۵۰ هزار دلار
- ۶- پویانمایی مدرن: بیش از ۱ میلیون دلار هزینه شده و اکثر این فیلم‌ها مربوط به سال‌های پس از ۱۹۷۵ - ظهور رایانه - هستند.
- ۷- پویانمایی کم‌هزینه: کم‌تر از ۱ میلیون دلار و عمدتاً مربوط به سال‌های قبل از ۱۹۷۵

امتیازبندی فیلم

بهترین راه برای امتیازدهی فیلم ابتدا این است که تصمیم بگیرید آن را در سینما ببینید یا در خانه. اگر فیلم را در خانه تماشا می‌کنید، سعی کنید با بزرگ‌ترین صفحه‌ی نمایش ممکن و بهترین کیفیت سیستم صوتی آن را تماشا کنید. در ضمن تمام لامپ‌های اتاق را هم خاموش کنید. فیلم را دو بار ببینید. هیچ‌گاه پس از یک بار مشاهده به نقد نپردازید. گام بعدی، لذت بردن از فیلم و فهم آن به وسیله‌ی تحقیق در مورد آن است و سعی کنید بفهمید که

کارگردان چه می‌خواسته بگوید. تحقیق کنید فیلم با چه بودجه‌ی و در کدام شرکت یا استودیو ساخته شده است. با تعیین گونه‌ی فیلم چارچوب فکری‌تان را مشخص کنید. هر گاه آماده شدید به نقد فیلم بپردازید.

برای اولین بار که فیلم را می‌بینید صرفاً از آن لذت برده و داستان را دنبال کرده و به اعمال و رفتار شخصیت‌ها توجه کنید. بار دوم زمانی است که باید دید انتقادی داشته و به دنبال معایب و محاسن فیلم بگردید. کارگردانی، تدوین، طرح داستان و نوع بازی بازیگران از جمله موارد مهمی هستند که باید به آن‌ها توجه کنید. به نظر من سیستم زیر برای نقد یک فیلم، ایده‌آل است.

اجزای اصلی فیلم‌ها باید به صورت زیر خرد شوند:

فیلم‌های غیرکارتونی

طرح داستان / پیوستگی (ط پ)

شخصیت‌پردازی / بازی (ش ب)

موسیقی / خوانندگی (م خ)

کارگردانی / تدوین (ک ت)

فیلمبرداری / جلوه‌های ویژه (ف ج)

فیلم‌های کارتونی (A)

طرح داستان / پیوستگی (ط پ A)

شخصیت‌پردازی / بازی (ش ب A)

موسیقی / خوانندگی (م خ A)

کارگردانی / تدوین (ک ت A)

انیمیشن / جلوه‌های ویژه (الف ج A)

سیس از سیستم امتیازدهی زیر استفاده کنید:

$$A+ = 9/7 - 10$$

$$A = 9/3 - 9/6$$

$$A- = 8/9 - 9/2$$

$$B+ = 8/5 - 8/8$$

$$B = 8/1 - 8/4$$

$$B- = 7/7 - 8$$

$$C+ = 7/3 - 7/6$$

$$C = 6/9 - 7/2$$

$$C- = 6/5 - 6/8$$

$$D+ = 6/1 - 6/4$$

$$D = 5/7 - 6$$

$$F+ = 4/9 - 5/2$$

$$F = 4/5 - 4/8$$

$$F- = 0 - 4/4$$

امتیاز ۱۰ به بهترین فیلم‌ها تعلق می‌گیرد و امتیاز ۱ ویژه‌ی بدترین‌هاست. در واقع در این هنگام، شما «امتیاز انتقادی» فیلم مورد نقد را منظور کرده‌اید. با توجه به امتیازات بالا، C- به پایین، مربوط به فیلم‌هایی است که من اصلاً توصیه نمی‌کنم آن‌ها را ببینید.

بودجه: پررونق - بازیگران: دنی کی، ویرجینیا مایو، بنی گودمن و
ویلیس آرمسترانگ - کارگردان: هاوارد هاوکس

دو مثال از نقد فیلم ۴

عنوان: Twister

سال اکران: ۱۹۹۶، رنگی - مدت فیلم: ۱۲۷ دقیقه - گونه: زیرگونه: مهیج، بلاایای طبیعی - دوره: طلایی - بودجه: کلان - بازیگران: هلن هانت، بیل پاکستون و کری الویس - کارگردان: جان دوبونت

طرح داستان

«پاکستون» یک تعقیب‌کننده توفان - کسی که در تعقیب بدترین توفان‌ها برای تحقیق و فیلمبرداری و گاهی ماجراجویی است - به خانهاش برمی‌گردد تا از همسر سابقش «هانت» بخواهد که بر گه‌ی طلاقشان را امضا کند. پدر همسرش نیز تعقیب‌کننده توفان و قربانی توفانی به شدت F-5 بوده است. او و همسرش درگیر یک کار تحقیقاتی در مورد توفان می‌شوند و...

نقد فیلم

این فیلم حاوی جلوه‌های ویژه‌ی بسیار حیرت‌آوری است. صحنه‌های مهیج آن بسیار عالی است و تماشاگر را در وحشت و هراس زیادی قرار می‌دهد. هانت و پاکستون بسیار خوب بازی می‌کنند سایر بازیگران هم خوب هستند فیلم کسل‌کننده نیست، اما طرح داستان بسیار ضعیف است و کاستی‌های زیادی در فیلمنامه دیده می‌شود. بیش‌تر اوقات می‌توانید اتفاقی‌های بعدی را حدس بزنید. «جان دوبونت» هنگام ساخت فیلم «سرعت» بهتر عمل کرده بود.

امتیاز اجزای اصلی فیلم

ط پ: ۶/۸ (C-)

ش ب: ۸/۶ (B+)

م خ: ۷/۶ (C+)

ک ت: ۸/۸ (B+)

ف ج: ۹/۹ (A+)

امتیاز انتقادی: میانگین امتیازهای فوق ۸/۳، بنابراین B است.

حرف آخر: به خاطر جلوه‌های ویژه و صحنه‌های مهیج آن، توصیه می‌کنم که این فیلم را حتماً ببینید.

امتیاز نهایی (بر اساس جدول تبدیل): B

عنوان: ترانه بی متولد شد

سال اکران: ۱۹۴۸ - مدت فیلم: ۱۱۳ دقیقه - گونه: زیرگونه: موزیکال، کمدی، عاطفی - دوره: طلایی

طرح داستان

یک استاد موسیقی ساده‌لوح - کی - عاشق خواننده‌ی - مایو - می‌شود و از آن جایی که دوست آن خواننده یک تبهکار است، گرفتار یکسری دروسر می‌شود. خواننده سعی می‌کند از استاد سوءاستفاده کند و همین مسئله باعث می‌شود که او تصور کند خواننده به او علاقه‌مند شده و قصد ازدواج با او را دارد و ...

نقد فیلم

فیلم بسیار خنده‌دار و شاهکاری جذاب است. موسیقی‌ها و ترانه‌های فیلم بیننده را از طرح اصلی داستان دور نمی‌کند. «کی» شخصیت بانمکی دارد اما بسیار پیچیده است. «مایو» زن بسیار زیبایی است. فیلم از ساختار خوبی برخوردار است.

امتیاز اجزای اصلی فیلم

ط پ: ۸/۱ (B)

ش ب: ۸/۸ (B+)

ک ت: ۹/۲ (A-)

م خ: ۸/۸ (B+)

ف ج: ۸/۱ (B)

امتیاز انتقادی: ۸/۶ (B+)

حرف آخر: پیشنهاد می‌کنم که فیلم را حتماً ببینید، زیرا بسیار سرگرم‌کننده است.

امتیاز نهایی (بر اساس جدول تبدیل بودجه): A-

پانویس‌ها

۱- سینما «درایو - این» نوعی ساختار سینمایی بوده به این صورت که در فضایی باز (مثل پارکینگ) یک صفحه‌ی نمایش بزرگ و پرورکتور قرار می‌داند و رانندگان همان‌طور که در خودروی خود نشسته بودند به تماشای فیلم می‌پرداختند.

۲- استودیوها، بازیگران جوان آتی‌دار را انتخاب می‌کردند و برای آن‌ها شخصیت ایجاد کرده و نام جدید و حتی پیشینه‌ی جدید برایشان خلق می‌کردند و به دنیای بازیگری معرفی می‌نمودند.

۳- این طبقه‌بندی در سال ۱۹۹۶ انجام شده است.

۴- برای مطالعه و بررسی نقد فیلم‌های دیگر می‌توانید به سایت

www.mecfilms.com مراجعه کنید